

Udenrigsministeriet har i den sammenhæng svaret Flygtningenævnet, at man ikke kender nogen myndighed med det i dokumentet benyttede navn eller med bopæl på den i dokumentet anførte adresse i Beograd.

Som det vist efterhånden vil være bekendt, anser Udenrigsministeriet på grundlag af samtlige foreliggende oplysninger ikke dokumentet for at være ægte. UNHCR har i øvrigt også skriftligt givet udtryk for, at dokumentets indhold på en række punkter afviger fra det, man måtte forvente at finde i et ægte dokument.

Årsagen til, at Udenrigsministeriet har været ude af stand til at finde den i hr. Søndergaards spørgsmål omtalte bygning, hvor myndigheden skulle have til huse, er den enkle, at bygningen ikke ligger på den opgivne adresse. Til hr. Søndergaard kan jeg oplyse, at der på den opgivne adresse ligger en lagerplads for byggematerialer og findes nogle skure, der bebøs af hjemløse. Jeg kan endvidere anføre, at UNHCR – i modsætning til hvad man tidligere har anført – nu skriftligt har erklæret sig enig i, at den i dokumentet anførte adresse er forkert. Derimod ligger der på et andet nummer i samme gade en stor bygning, der benyttes af politiet, som imidlertid ikke har haft noget at gøre med den foreliggende sag.

Hvis man ringer til de af spørgeren – men altså ikke i dokumentet – omtalte telefonnumre, får man fat i forsvarsministeriet. Men forsvarsministeriet har dels et andet navn end det, der er anført i dokumentet, dels adresse et helt andet sted i byen.

Spørgsmålet har baggrund i en konkret sag, som stadig er til behandling af udlændingemyndighederne, og hvor der skal afgives yderligere oplysninger fra Udenrigsministeriet. Jeg ser mig derfor ikke i stand til at fremkomme med flere detaljer i sagen.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ville godt have takket udenrigsministeren for svaret, men jeg synes ikke rigtig, der var noget svar i besvarelsen.

Derfor vil jeg prøve at spørge udenrigsministeren: Kan udenrigsministeren forklare, hvad baggrunden er for, at når man har ringet til Telecom Danmark og anmodet om at få opgivet telefonnummeret på den pågældende adresse, kan man ringe og snakke med de myndigheder, der er omtalt som værende relevante for sagen? Hvad er baggrunden for, at man kan få de oplysninger ved at ringe til Telecom Danmark, sådan som flere danske dagblade og flere danske enkeltpersoner har gjort? Udenrigsministeren har jo fået skriftlig besked om, at det er sket.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg kan gentage, at hvis man ringer til de af spørgeren omtalte telefonnumre, får man fat i forsvarsministeriet, som dels har et andet navn end det, der er anført i dokumentet, dels har adresse et andet sted i byen. Det er de oplysninger, jeg kan give spørgeren.

Og jeg vil gerne understrege på ny, at da der er tale om, at Udenrigsministeriet skal afgive yderligere udtalelser i sagen, ser jeg mig ikke i stand til at fremkomme med flere detaljer.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt tillade mig at spørge udenrigsministeren, om han personligt står inde for den besvarelse, han giver her. Jeg synes, det kunne være interessant at vide, om det er en besvarelse, hvor udenrigsministeren ligesom er gået personligt ind og har undersøgt sagen – mere af hensyn til at få en præcis klarlæggelse af karakteren af de udtalelser, udenrigsministeren kommer med her.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Det følger af de almindelige regler for ministres ansvar, at det svar, jeg her afgiver, er afgivet på mit eget ansvar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 571

3) Til justitsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil ministeren tage initiativ til, at Vestre Landsrets dom af 8. december 1994, hvorved en voldtægtsdømt libanesiser ikke blev udvist, bliver indbragt for Højesteret?«

Skriftlig begrundelse

Den i spørgsmålet nævnte landsretsdom er afsagt med dommerstemmerne 3-3 og var en ændring af byrettens dom, hvorved der var truffet afgørelse om udvisning af den dømte. På den baggrund og da landsrettens dom har principiel og almen interesse, forekommer Højesterets stillingtagen relevant.

Svend Aage Jensby (V):

Den dom, som har foranlediget mit spørgsmål, drejer sig om en libanesiser, som er straffet gentagne gange i Danmark for røveri og vold. Nu